

Špatná pověst (La mauvaise réputation)

Jiří Dědeček

Ať už chci a nebo nechci
Nemám dobrou pověst ve vsi
Ať jsem kde jsem každěj kouká
Maj mě za divnýho brouka.
Já jim přitom ubližovat nebudu
Já klopýtám stezkou svýho osudu.
Ale dobří lidé těžce
Snášej osamělý pěšce
Pomlouvaj mě denodenně
(mimo němý, přirozeně).

Je tu květen státní svátky
Ale já se držím zpátky
Oknem slyším břesknou trubku
Ale já si radši schrupnu
Já ji přece ubližovat nebudu
V průvodu bych dělal jenom ostudu.
Ale dobří lidé těžce
Snášej osamělý pěšce
Kdekdo hrozí směrem ke mně
(bezruký ne, samozřejmě).

Když vidím jak ženou chlápka
Kterej na trhu krad jabka
Davu pod nohy v tu ránu
Kladu šlupky od banánu
Já jim přece ubližovat nebudu
Když nechám jít ubohýho pobudu
Ale dobří lidé těžce
Snášej osamělý pěšce
Už se vztekle řítí ke mně
(mimo chromý, samozřejmě).

Nemusím bejt jasnovidnej
Abych znal svůj osud bídnej:
Jen co najdou vhodnou šňůru
Vytáhnou mě za krk vzhůru
Ačkoliv jim ubližovat nebudu
Jen tou jejich cestou s nima nepudu
Ale dobří lidé těžce
Snášej osamělý pěšce
S popravou si přijdou na svý
(mimo slepý, to je jasný).